

Н О В И Я Т Ж И В О Т

БЕСЕДА ОТ УЧИТЕЛЯ

ВТОРО ИЗДАНИЕ

СОФИЯ
1947

Новият живот

Най-важното в този свят, това е животът.

Моето учение не е на теория и диспут, то е основано на строг научен опит. Аз съм подложил всички, и най-малките подробности на това учение на опит, на строг опит. Ние сме готови да изправим всичките му погрешки. Всяко учение, което се прилага в материалния живот, не може да се приложи идеално, но има начини, има методи за това прилагане. Там, дето методите се укажат погрешни, ще ги изменим, но принципите си остават винаги едни и същи.

Сега ще определя, какво подразбирам под „нов живот“ и какво под „стар живот“.

Под нов живот разбирам съзнателния, разумния живот, дето законите се прилагат съзнателно, с еднаква справедливост спрямо всички, за да се добият отлични резултати, а под стар живот разбирам живот, дето прилагането на законите не е дало добри резултати. Питам ви: От 8000 години като живеем, сегашният живот какви резултати е дал? Цялата земя е покрита с гробища, цялата земя е покрита с разрушени градове, и всички народи днес боледуват. Туй е един факт. Защо е всичко това? Ние трябва да знаем дълбоките причини — защото сме се отклонили от естествения път на правилното разбиране. Следователно, новият живот не може да борава със старите методи, със старите похвати — новият живот има нови методи.

Може някои да ни възразят, че принципите са същите. Да, любовта на малкото дете се различава

от любовта на възрастния, от любовта на майката. Тя по същество, по качество е една и съща, но по израз, по интензивност не е една и съща. Малкото дете може да плаче за нищожни работи, когато възрастната жена може прекрасно да се усмихне на тях. Ние, съвременните хора, имаме малки куклички и мислим, че като се развалят те, светът ще пропадне. Онези, които са по-напреднали, се усмихват на това. Новият живот изисква нови форми. Този разумен живот трябва да се обуслови.

Аз направих следния опит: Изведох на Мусала сто и четири души от 18 до 70 годишна възраст, на височина 3000 м., без да се разболее някой. Имаше и една сестра на около 70 годишна възраст. Всички се върнаха здрави и на другия ден усещаха енергия и подем в своята мисъл. Като ви казвам това, как ви се вижда, 70 годишна жена може ли да се качи на такава височина? Сто и четири души се качиха горе, без да се разболее някой! Ще кажете: Тук някоя магия има. Няма никаква магия. Тук се спазва един естествен закон на туризма. Трябва да се вземат всички съображения, за да се избегнат заболяванията. Животът е едно движение. Ако вземем всички мерки, много малко боледувания ще има.

Сега аз говоря само за учениците на Бялото Братство, които подлагат всичко на строг научен опит. Ние не спорим. Ако иска някой да спори, нашият живот е, който дава отговор. Не е мястото тук, в това читалище, дето ще се реши въпроса, кой е правият живот. Ако вие живеете по-добре от мене, вие сте решили въпроса, а ако аз живея по-добре от вас, аз съм решил въпроса. Честният търговец решава въпроса със своя честен живот, честният свещеник решава въпроса със своя честен живот, честният владика, честният съдия, честният учител решават въпроса със своя живот. И обратното е вярно. Това е факт. Най-ученият учител да е, баща му и

майка му може да са много благородни, но ако неговият живот не е честен, той ще реши въпроса. И в живота това е вярно: онзи човек, който се храни с най-добрата, с най-здравословната храна, той ще успее. Онзи, който пие само чиста, бистра вода, каквато природата е създала, той ще успее. Онзи, който живее в здравословни жилища, с изобилна светлина, той ще успее. Следователно, и ние на нашите умове трябва да направим широки прозорци. Тази идея не излиза само от България. Днес има 100,000 души учени, които се занимават с разрешението на този въпрос. И какво е казал един английски държавник на духовенството. Той казал: Вие трябва да убедите света, в бъдеще да се не бие, а ако това не направите, Европа е изгубена. Какво е предназначението на духовенството в съвременния свят? Предназначението на цялото духовенство от всички религии, а не само на християнството, беше да спре войната. Тия духовници трябва да са справедливи и да знаят, че войната не е потребна. Те трябваше да вземат страната на истината, а те се присъединиха към обратния лагер.

Питам тогава: В какво се състои тяхната религия? Разбирам един военен да каже: Аз съм военен, със силата на ножа, на оръжието решавам въпросите, а един свещеник, който говори за любов и препоръчва нож, това не разбирам. Ние трябва да се отличаваме. Следователно, този държавник казва на духовенството тъй: Вие трябва да убедите съвременното общество, да наложите вашето влияние, за да престанат войните. Не убедите ли обществото, Европа е изгубена. Туй го казва един практичен английски ум. Туй не е упрек. Аз когато говоря за духовенството, не разбирам нашето духовенство. Аз казвам, принципиално трябва да разрешим въпроса — или със сила, или с любов. Няма по-велика сила от любовта. Най-великата сила, която действа, това е

любовта. Това са опити, които сега прилагаме. И аз съм готов с всички ония, които не поддържат моето учение, на следния опит: за 1, 2 или 4 години да приложим принципите, които аз проповядвам. Ще създадем училища, ще вземем най-развалените типове деца и аз ще ги възпитавам сам според тия принципи, които проповядвам. И от друга страна, другите приятели нека приложат идеите си, и онази система, която даде най-добрите резултати, нея ще приемем. Като говоря така, аз не подразбирам другата крайност, в която отиват някои, че религията не е необходима. Религията, като един вътрешен принцип, е необходимост за душата, но по форма тя трябва да се измени. Онези, които не вярват в никаква религия, казват, че религията подразбира по-низша култура. Аз давам следното възражение: ако действително религията говори за една по-низша култура, тогава животните, у които няма религия, би трябвало да стоят по-високо от хората, когато това не е така. Нашата съвременна религия е изопачена. Нека признаем факта. Че ако дойде един благочестив човек в някоя българска църква — това не е за упрек — ще намери ли той в нея ред и порядък? От небето ли ще капне този ред и порядък? Той ще излезе от нас. Свещеникът и всички богомолци трябва да подемат, да служат от любов на един велик принцип.

Сега, за нашето учение, някои казват: Вие сте сектанти. Не, ние не сме сектанти и ще кажа, защо не сме. Ние отричаме свършено целия съвременен живот и неговите методи и поддържаме новия. Следователно, онези, които поддържат стария живот, те са сектанти. В нас всичко е ново: нашите разбирания, нашият морал е нов. Ние проповядваме учението, че човек, който има съзнание, като види една мравка, трябва да ѝ направи път. И ако един човек има таква съзнание, че може да направи път на една

мравя, ако неговото съзнание е толкова будно, той може да направи велики работи в този свят. А сега казват: Какво, не съм убил никого, аз съм честен и почтен човек. Да, „честни“, „почтени“, но всички умираме. Я ми кажете, кой дом е този, в който днес царува любовта? Тук духовниците искат да спорят с мене. Няма какво да спорят с мене. Били ли сте в София? Онези хиляди хора, които ходят там по кръчмите, какво ще правите с тях? Онова младо поколение, което бяга от църквите, какво ще правите с него? Ще кажете, те са безбожници. Не са безбожници. В тях има един копнеж за нови идеи, и аз споделям техните мисли. Може да има в тях някои крайности, които не споделям. Копнеж, обаче, има в младото поколение, може да учи, в него има самопожертвование, то е подвижно, експедитивно, а старите седят, философствуват. Една българска поговорка казва: „Докато мъдрите се намъдруват, лудите се наиграват“.

Новият живот ще се изрази в нови форми. В новия живот неврастения няма да има, ревматизъм няма да има, хора с болни стомаси няма да има, глухота, слепота няма да има, със счупени крака хора няма да има, а ще бъде живот на пълна хармония. Всичко това може да го приложим на опит. Но трябва да чакате, защото това не може да стане в една година. За да може да се създаде едно такова поколение, мене ми трябва поне 20 години още. Ако опитите са прави и дадат резултати, тогава вие ще трябва да приемете този принцип на природата. Това не са неща, които са създадени изкуствено. Аз в София правих други опити. Извеждам повече от 200 души на Витоша в най-големия сняг и се качваме на височина 1500 — 1600 м. През целия ден прекарваме на снега и никой не се разболява. Направихме един, два, три опити, исках да покажа на тия ученици, че в природата има известни закони, които трябва да

се знаят. Мога да ви ги кажа и на вас, но ще ми дадете честна дума, че няма да злоупотребите. Честен човек, казват, бил клисарят, а парите от църквата липсали! Честен човек ли е? Парите трябва да бъдат на място. Според мене, касите ви трябва да бъдат отворени, и като минава човек покрай тях, да се не съблазнява. И казваме, че сме честни хора. Като дойде някой да ви иска пари на заем, казвате: Господине, аз те зная, ти си честен, но ще намериш гаранции. Да, честен си, и така всеки ти дава пари. Къде е тая честност, къде е честният човек? Казвам: Приятелю, аз ти давам 10,000 лв. без всякаква гаранция, и ти след един, два или три месеца като дойдеш да ги донесеш, аз да съм ги забравил, а ти — не. Това е честен човек! Питам: Вие сега тази култура ли защитавате? Всички съдилища са пълни с такива дела. Знаете ли къде отива съвременното общество? Знаете ли след една година какво ще се случи на земята? Ще кажете: Ние не знаем, но Господ знае, ако Господ е определил . . . Той като е направил човека, е казал: Слушай, на тази кола до 1000 кгр. най-много можеш да туриш, а повече не, защото ще се счупи. Когато Господ е направил нашия живот, той е казал до колко килограма може да издържи. Ако ние натоварим този живот с излишни неща, няма ли да стане с тая кола някаква катастрофа? — Ще стане.

Аз съм ваш приятел, искам да ви покажа начин как да живеете. Какво ме интересува друго? Нима мислите, че ще спечеля нещо? Откак съм в България, няма друг човек, против когото да са казали толкова скверни работи! И още много епитети може да ми кажете, но това ни най-малко не ме смущава, защото аз съм един голям извор, който постоянно се чисти. Няма помия в този свят, която да ме опетни, защото зная начин как да се чистя. Да не мислите, че аз съм слаб, че не мога да се за-

щищавам. Мога, но не с оръжие. Аз имам други сили, съзнателни сили, с които мога да работя и да се защищавам. С мене има други хора, които могат да ми помагат, не само в България, но и в целия свят. В целия свят има мрежа от такива разумни хора, които турят всичко в ред и порядък. Те са и в Англия, и в Русия, и в Австралия, те са обсебили света. И вие, българите, мислите сега, че като се опълчите, ще ги победите. Не, не, те ще ви пометат! Тия хора, там в Европа, ви налагат контрибуция. Чудите се, как да изплащате данъците. Роби ще станете! Животът се влошава. Българският лев, колко спада? Един американски долар струва 150—160 лв. Е, какво ви очаква сега? Казвате, че моето учение разваляло България. Е, хубаво, аз ще ви приведа следното: от 1500 години насам българите са направили 150 войни. Питам: За тия падения и нещастия на България аз ли съм виновен? Едно време, казвате, дошли богомилите. Но защо да не се признае факта, че богомилите бяха едни от най-благородните, най-добрите хора? Може да е имало и лоши хора между тях, но както ги знаях аз в онова време, както ги проверявам, между тях имаше добри хора. Не казвам, че и в съвременното духовенство няма добри хора, има, но тия добри хора в духовенството са малцинство. Ние сме готови да признаем този факт тъй, както си е. Нека се изнесат фактите. Ние не сме за онзи външен морал, ние сме за онова единство вътре в душата. Ние не сме за това, да почнем добре и да свършим зле, а сме от ония, които започват зле, а свършват добре. Ако някой човек си е ступил крака, ние желаем да му направим най-добрата операция, да му намерим най-добрия хирург. Някой заболее от инфекциозна болест, ние желаем да дойде най-вещият лекар, който разбира законите, той да го лекува. А сега колкото лекари, толкова лекарства, все опити правят. Онзи, вещият

адвокат всичко е предвидил, добре разбира делото си, а който не го разбира, като го изгуби, извинява се и казва: Аз предвидих всичко, употребих всички усилия. Адвокатът знае, ще спечели ли делото или не. В Америка имало един адвокат, който взимал да защитава само честни дела и всякога печелил. Когато дохождали с други дела при него, той казвал: Извинете, такива дела не защитавам. Ако ние всички сме така честни и почтени, че да защитаваме само честните си дела! . . .

Сега, някои от вас искат да ме оборят. Че с какво ще ме оборите? Моето учение е тъй необходимо за вас, както светлината. Ако можете да да живеете без нея, да, но не можете. Вие ще умрете без моето учение, тъй както умират без светлина и без вода. Учението, което проповядвам, е учение на новия живот, в него няма смърт. В туй учение ние положително знаем има ли живот зад гроба или не. Ще каже някой: Как? Елате при нас и ще видите, ще ви кажем всички методи. Изведнъж не може, но ще влезете да учите, както при един учител, който преподава математика, както при един художник, който преподава художество. Може ли някой, който не е рисувал, да вземе четката и да нарисува нещо като Рафаела, или друг да напише нещо като Бетховена? Той трябва да носи в себе си една дарба, един заложен талант, който може да се развие. Аз се занимавам и с млади, и със стари. Аз искам да ви дам само методите и начините, как да се развие онова, което е заложено в българския народ. Тия методи ги показвам на младите и те учат. Някои казват: Хипнотизирване е това. Знаете ли, какво състояние е то? Хипнотизмът приспива всички способности и остава само една способност да действувa, като че ли се гледа само през един мазгал. Туй е хипнотическо състояние, а нашето учение е учение на Бялото Братство, според което всички

способности и сили у човека трябва да се събудят във всичката своя интензивност. Човек трябва да бъде буден във всяко отношение, във всяко положение. Той трябва да бъде честен пред себе си, да констатира фактите тъй, както са, защото има факти, които са верни по форма, но не и по съдържание. Има факти, които са верни по съдържание, но не и по смисъл. Но това са философски въпроси.

Сега, този, новият живот, вие го търсите. Аз бих желал да намеря някой от вас щастлив, здрав човек, но още не съм намерил такъв човек. Ако има такъв човек, нека се яви пред мене, аз ще запиша името му и ще отбележа, че той е един изключителен случай в света. Той ще ми даде повод да проуча нещата, защо е здрав, да проуча резултатите във всяко отношение. Като видя здрав човек, ще кажа как е живял. Като видя болен — също. Аз уча сега тия неща. Ние проучаваме нещата и в едно, и в друго отношение.

Новият живот е вътрешен, той е индивидуален, най-първо. Той е живот, който започва с най-малките величини. Най-малките величини в света господствуват над другите величини. Какво може да извърши една такава величина, тога само един математик може да ви го разправи. Вземете, запример, всички искате да бъдете богати, силни, да оправите света. Представете си, че ви срещне един човек и ви дава само едно житно зрънце, като ви казва: Посейте туй зрънце! Ако сте човек свършил висше образование, ще кажете: Нима съм толкова глупав да се занимавам с туй житно зрънце? Не, в него се крие такава енергия, каквато човек не подозира. Ако туй житно зрънце се посее, в една година ще даде 10, после 100 зрънца, и в 10 години ще посееш цялата земя с него. Ние, съвременните хора, избягваме малките неща, искаме изведнъж да оправим света. Светът ще се оправи само с житното зрънце. Знаете

ли, какво значи житното зърно? То е онзи икономически въпрос, който поддържат всички хора, всички работници. На всички хора трябва да се даде здравословна храна, на всички хора трябва да се дадат здравословни жилища. Не казвам, че едни са прави, а други — не, но едните отлагат, а другите прилагат. А ние, хората на новия живот, бързаеме сега да приложим доброто в света, и след като го приложим, искаме да се даде на света по-широк простор.

Това учение може да го опитате. Сега питам: Вие сте българи, каква е задачата на българския народ? Онези, които сте националисти, какво искате за българите? Искате да имате голяма земя. Българите никога няма да имат такава широка земя, както англичаните. Знаете ли, в какво положение ще се намерите? Едно време, когато Господ решил да даде благословения, пратил един ангел да занесе тия добрини с пакети в голяма торба. Този ангел не прегледал, как били наредени тия пакети, замислил се нещо, и пакетите един по един изпопадали по пътя. Той видял, че в торбата останал само един пакет — всички изпадали — направил една погрешка. Изпопадалите пакети били разграбени. Ангелът се замислил: Какъв отговор ще дам сега пред Бога? В това време дохожда един поет и го запитва: Няма ли нещо за мене? — Има един пакет останал, отговорил ангелът, но той е вярата; тя не е за земята, а за небето, затова ти горе ще отидеш да си почиваш. Питам тогава хората, какво искат? Опитаха яденето, опитаха пиенето, спането, науката, но пак им липсва нещо. Спорите, но за какво спорите? — Дали има Господ или не, къде е Господ, как ще го намерим? — Що е Господ? — Господ — това е Любовта. Този Господ, Любовта на Когото говори в сърцата на всички хора, на този Господ трябва да знаем езика Му. Той говори и в брата и в сестрата, Той говори и в майката и в бащата. А когато говори Той, ние мо-

жем да се споразумеем. И ние Го търсим на небето, но този Господ в своето проявление е Любов. Може ли да Го приемем? Но вие ще кажете: — Какво нещо е любовта? — Любовта ето какво дава, аз ще ви определя: Любовта внася истина в душата, светлина в ума и чистота в сърцето. Тогава истината ражда свобода в душата, светлината — знание в ума, а чистотата внася сила в сърцето. Следователно, ако тази любов дойде вътре в нас, трябва да роди тези три неща.

Аз съм готов на всеки един православен брат да му кажа: Аз не спадам към никаква църква, към никакъв народ, защото не съм от земята. — А от де си? — пита ме един. — От слънцето ида, и отивам към него, отговорих му аз. Като казвам слънцето, разбирам разумния възвишен живот. В мене всяка мисъл, всяко желание е претеглено. Аз не искам да лъжа никого. За мене е най-голям позор това да излъжа някого. В бъдеще не искам да страдат хората от моето учение, заради мене. Искам, тия хора, като приложат моите методи, да се ползват. Аз съм се ползувал, и вие да се ползвате. Двадесет години аз правя опити, и още ги продължавам. Някои казват: Нека се изкажем. Искат като в един събор, догматически да разрешат въпроса. Тия неща не стават изведнаж. Туй може да го направи друг, но аз не се занимавам с това, защото нашето учение почива на опит, като в една лаборатория, трябва да се работи, опити да се правят, да се коригира.

Сега, аз се обръщам към учениците, обръщам се и към вас, братя ви наричам, но не за да ви привлека, не ми е целта това — и казвам: Излезте от вашите дупки, изложете се на тази светлина, която иде от природата — този Бог на Любовта — допуснете тази светлина да проникне вътре във вас! Допуснете я да проникне, направете един малък опит. Ще кажете: Какво може да направи светлината?

— Много работи може да направи. Ще ви приведа един факт между многото други факти. То е следният: Имаше едно момиченце в Княжево, което във време на сраженията, на недоразуменията, които имаха българите през 1918 год. пострада от попадането на едно парче шрапнел в ръката му. Лекарите му направиха 5—6 операции, но не можаха да извадят шрапнела, и най-после решиха да му отрежат ръката. Идват домашните му при мене и ме питат: Какво да правим? Понеже зная какъв е ефекта на слънчевите лъчи върху желязото казвам: Нека излага ръката си няколко месеца на слънце по 3—4 часа на ден. И наистина, един ден след 3—4 месеца последователно излагане, желязното парче шрапнел се показва навън, падна и детето се освободи. Туй дете оздравя, това може да го проверите. Слънцето произвежда електричество и магнетизъм, и с това постепенно прави най-добрата операция. Ако бяха казали това на лекарите, те нямаше да повярват. Защо да не се оставим на слънцето да направи най-хубавата операция и да ни излекува? Защо да не се оставим на любовта, да се прояви? А сега ще пишем закони: Да не крадеш, да не лъжеш. С такъв отрицателен морал аз не се занимавам, а казвам: Ще любиш, ще обичаш истината, ще бъдеш мъдър, ще бъдеш добродетелен, справедлив, щедър, снисходителен, ще се самопожертвуваш за другите. Туй препоръчваме ние, не какво не трябва да правим, а какво трябва да правим. И като казваме как да любиш, имаме начин за любов. Ще ви приведа един окултен разказ. Един вълк се явява при овцете и им казва: Ние се реформирахме вече и можем да живеем с вас по братски. Ние с вас ще се примирим. В нашето съзнание туй се реши. Решихме и свършихме. И аз съм един делегат от вълците и от сега нататък заедно ще живеем. По едно време той се влюбил в една млада овца и ѝ казва:

Аз съм силен, имам опитности в живота, с мене ще живееш добре, мога да се боря, ще те защитавам. И тръгва тази млада овца след него. Един ден добре живели, минали два, три дни добре, на четвъртия ден той огладнял и казва: Аз трябва да те изям, за да живея.

И вашият морал сега издържа изпит само за 3 — 4 дни. Дойде ли четвъртия ден, казвате: Ние ще ви изядем. Е какъв е този морал? Всички казват: Ние не трябва да бъдем овци. Не, като овците ще бъдем, защото всичко, което носим, все овцитъ са го дали. Благодарение на тях, ние имаме и мляко, и сирене, и вълна. Да, като овците ще бъдем, разумни овци. И аз бих желал такива овци да бъдем — да служим на закона на самопожертвуването. Не мислете, че овците не са умни. Колко са по-умни от нас! А ние много умни се мислим, културни хора се мислим! Нека признаем този факт. Аз уважавам ония волове, които орат на нивата. Те са свещени волове; те орат на нивата, а господарят им ги бие в дама; те пъшкат, но се покоряват, седят покорно. Герои са те! А вие казвате: Той е вол, може да издържа тия страдания. Но благодарение на тия волове ние живеем. Тогава де е нашата култура? Вие, които се мислите културни хора, знаете ли колко милиона волове, овци, кокошки, патици са станали жертва за вас? Един богат търговец в София подарил за нещо 10,000 лв. и пишат името му във вестниците, а една овца, която дава живота си, стои много по-високо от тоя богат човек, разбирате ли? Това е морал, това е благородство! Свещеникът отива да прочете една молитва на главата на някой болен, и казват: Много хубаво направи. Нищо не е направил. Той пожертвувал ли е живота си, като онази овца? Христос не дойде да създаде духовенство в света. Той дойде да създаде служители на човечеството, да

служат по любов на Бога. Те трябва да бъдат образец на любовта, на честен живот.

Аз съм готов със съвременното духовенство, с нашите братя, владици и свещеници, да разменя мисли. Ще се качим с тях на Мусала, аз ще ги поканя на една братска разходка. От всички ще има — дякони, свещеници, архимандрити. Ще излезем на Мусала. Първо ще отидем към Бистрица, ще вървим полека, ще си говорим по братски, после ще минем през долината на Марица, през „Рилската пустиня“, ще вземем южния край, и като се качим горе на Мусала, там, на 3000 м. височина, ще обмислим и ще разрешим въпроса, какво да бъде православното духовенство. Този въпрос само на Мусала ще можем да го решим, а не тук долу, в Търново. На Мусала съм готов братски да се разговарям с тях. Няма да им се смея. Ще им кажа: Братко, само тук, на тоя чист въздух, колкото сме по-близо до Бога, толкова по-добре ще може да разсъждаваме здраво, смислено по тия въпроси за Бога. Ще кажете: Той иска да излага владиците. Аз ли ги излагам? Те сами са се изложили. Ако те не живеят добър, честен живот, те са се изложили. Ако аз не живея добър, честен живот, сам съм се изложил. Няма нищо скрито-покрито. Всяка болест в света ще се прояви по какъвто и да е начин. Всички болести в света не са ли израз на моралната поквара, която съществува вътре в човешкия организъм? Лекарите не могат да насмогнат на тия болести, но не е там въпросът.

Между нашите приятели има много, които са приели начина на лекуването на природата. С топла вода и картошки се лекуват. Един наш приятел беше болен, взел рициново масло, не му действава. Слушай, казвам му, в $1\frac{1}{2}$ час ще изпиеш 5—6 чаши топла вода. И, наистина, след няколко часа настъпи реакция. Тук е сега този приятел. Ще употребим тоя метод. Един най-първо трябва да даде очистително

на болния и после да му даде лекарство. Ако даде лекарството преди очистителното, туй лекарство не е ефекасно, не действа. Аз правя аналогия. В съвременното общество има много недъзи. Как ще приложим туй лекарство на любовта? И то с доза се дава. Да не мислите, че тази любов всички хора еднакво могат да я разбират? Не, любовта е една сила, тя се проявява във физическия свят по един начин, в умствения — по друг начин, в духовния — по трети начин. Има си закони. Някои казват: Кажи ни как!

Преди годинн, когато правех френологическите изследвания — измервах черепите на българите — дойде един студент, казва ми: — Господин Дънов, искам да зная, на какво се основават тия ваши наблюдения и изследвания? Казвам му: — Трябват най-малко 11 години, за да научиш това. — Е, не може ли сега? Искам да го приложа в практическия си живот, да се ползувам. — Не, сега не може, като изуча всички тия данни, тогава ще изнеса пред света нещо завършено. А сега, това, което имам, то са откъслечни данни, има неща, които липсват. Това, обаче, ни най-малко не показва, че учението не е вярно. Я вижте онези хора, които имат дългнести лица, очи черни, живи, не са ли активни? — Защо? — Черният дроб в тях има преимущество, той е развит като динамическа сила. Вземете онези хора, които имат валчести лица, като месечина, в тях стомахът е развит, те обичат да си похапнат, да си попият, и като ядат, от тях по-добри хора няма, и казват: Тъй разбираме света, Господ го е създал да ядем и да пием. Има други хора, които са интелектуални, те се занимават с отвлечени въпроси, и затуй тяхното лице се различава. Значи, природата си е турила отпечатък тя си има свой език, свои закони. Когато някой път аз загатвам, че човек може да чете по канарите, както геолозите четат по клонете, по растенията, това значи, че има

други начини за изучаване на природата, само че трябва големи наблюдения. Ние можем да изучаваме, кои са причините, които са поставили българите в туй безизходно положение. Това е един резултат не от 1—2 години, а от преди 2000 години. От тогава е станало това. Следователно, сега се завършва един цикъл, и българите се намират в началото на пътя, отдето са направили отклонението, и пак ще дойдат да хванат правия път. Как да хванат тоя прав път? Тоя прав път е пътят на онази съзнателна любов, в която мъдростта трябва да владее законите. Майката трябва да знае, как да отглежда своето дете; учителят трябва да знае, как да възпитава своите ученици; свещеникът трябва да знае, как да служи на своите пасоми; съдията трябва да знае, как да решава своите дела. Трябват методи, за да се изправи живота. Преди всичко, ние трябва да имаме един честен и почтен живот, защото вън от това никой не се е родил нито свещеник, нито учител, нито съдия. Ние се раждаме разумни същества, като хора, които трябва съзнателно да работим. А при сегашната култура, аз ви казвам: Ако и занапред живеете според нея, добро бъдеще не ви очаква. Туй не казвам само аз, тъй се произнасят всички учени хора в Европа, няма да цитирам техните имена. Съвременната култура е осъдена на смърт, ако тя не се видоизмени в своя път. Ако духовенството не се пробуди, да съзнае своите грехове, ако учителите не се научат да прилагат правилно законите на възпитанието, ако управниците не изменят законите на управлението, да съзнаят, че са правили грехове — никакво бъдеще не ви очаква. Покаяние, покаяние трябва! Всички трябва да се покаят, но не с вретиче на главата, а да признаем, че делата, които нашите деди са натрупали, не са в съгласие със законите на природата, и да ги отменим.

Това изисква новият живот. Новият живот, и той си има своите физиологически проявления. Има вече нови хора, типове от новото поколение, които са се родили в Америка. Хора на новото поколение има във Франция, Германия, Англия, но най-вече ги има в Америка. Физиологически тия хора се отличават от другите. Сега нямам време да ви обяснявам това. Има съчинения, в бъдеще може да се пише за новите типове.

Ние идваме в Търново, за да създадем на търновци една благоприятна атмосфера. Защо съм избрал Търново? Аз съм го избрал като един център, дето земните влияния на България се срещат и може да се подобри здравословното състояние на българите. Целта ми не е да се увеличат моите съмишленици, а да могат мозъците на българите да станат нормални, да се образува една мека атмосфера, и при това да се подобри положението на техните ниви, за да раждат повече жито. Това имам пред вид. Казвам: Аз ще направя един опит с българите, и той ще бъде следният: На духовниците казвам, че за опит, една година ще ви оставя да действувате вие на българите, а после ще действувам аз една година, и ще видим, кога ще има повече плодородие. Тъй е казал Господ: дето има любов, и земята повече ражда; там, дето има любов, и лозето повече ражда, и крушата и всички плодове повече раждат. Любовта е мощна сила, която може да действува в природата, и тази природа отговаря на любовта. Но любов безкористна! Туй е опитът.

Сега, ако дойда да изпъдя свещениците и да туря моите хора, моите съмишленици, да венчават и да кръщават, и те ще се оцапат като тях. Не искам да замествам никого. Нека свещениците вършат своето в църквата си, тя е техен дом и те носят всичката отговорност. Даже ще им дам всички наставления. Ние нямаме желание да заемаме чужди

места, а искаме да изпълним своя дълг към човечеството, към младото поколение. Вие, като хора идеализирате всичко. Може да обичате народа си, уважавам ви, но вашата любов трябва да бъде разумна. Казват някой път, че майките от любов удушват децата си. Някой път и държавите със своя патриотизъм погубват народа си. Разумен трябва да бъде човек. Разумният човек не трябва да бъде алчен. Силата на разумния човек седи в самия него. Щастieto ни е скрито в това, което носим в себе си, а не отвън. Някой ще каже: С това знание, което имам, навсякъде в света мога да отида. И аз мога да кажа: С това знание, което имам, навсякъде мога да отида — и в Англия, и в Америка мога да живея. — Защо? — Разбирам живота, разбирам природата. Сега съм дошъл в България.

Много пъти съм казвал, аз мога и на друго място да работя. Ако не ме искат българите, казвам, другаде ще отида. Ако българите мислят, че аз нося зло на България, че искам да я разруша, казвам: ако мислите тъй, че аз ви желая злото, че не мисля за вашето щастие, аз съм готов да напусна дома ви и да отида другаде. Нямам нищо против. Но ако моето присъствие ви носи благословение и ви прави свободни, да не пострадате като народ, не изпускайте случая. Аз ви казвам: Зная, имам знания, опитност имам, но трябва време, имайте търпение, във вестниците не пишете, чакайте, опитайте. „На лъжата краката са къси“, казва българската пословица. Един ден историята ще се произнесе. Какво ще се произнесе историята? Ако едно дело е Божествено, то ще успее. Това дело, което ние поддържаме, ако е вярно, земята с главата надолу да се обърне, то ще успее, то е дело на Любовта.

Иде вече една възвишена култура на любов, любов, която ще свърже всички народи, любов, която ще свърже всички индивиди, всички майки, всич-

ки приятели, от най-малките до най-големите, и между хората ще настане братство и равенство, но не само между хората, а и между животните. Туй иде и ще се наложи. Ако е за теории, социалните науки съдържат такива теории за подобрене на обществото. Всяка партия в България си има своя програма. Те хубаво правят, правят опити и аз ги уважавам. Някои опити дават резултати, сполучливи са, а други са несполучливи. Принципно, те са до някъде прави, но методите им са криви. Вземете комунистите, те искат братство и равенство. И християнството иска същото. Принципите им са верни, но по какъв метод ще се приложат те, чрез насилие ли или с любов? Те мислят, че по мирен начин, богатите не искат да си дадат парите. Не, всеки богат ще отвори касата си и ще каже: Братко, тия пари са общи, ще си ги разделим. Иначе насилието ще дойде.

За този глад, който настана сега в Русия, аз преди две години им казах, че ще им дойде. И сега седем милиона хора умират от глад. Знаете ли защо дойде този глад? — Поради онази анархия в руския ум, който се раздвои и предизвика силите на природата. Искаха да въведат ред с насилие и по такъв начин почнаха да се избиват взаимно. Биха се, изтезаваха се и до сега дадоха седем милиона жертви, а може и десет милиона да измрат. Мислеха да възстановят с оръжие свободата си, но те трябваше не с оръжие, а както им казваше Толстой — с любов. — Не противи се злему — казва Христос. Как тълкуват това свещениците? Болшевиците сега са турени да действуват с оръжие. Свещениците казват: Всяка власт е от Бога. Ами болшевишката не е ли от Бога? Не, ние казваме: Всяка праведна власт е от Бога дадена. Там, дето болшевиците са праведни и прилагат добри дела, те са прави, там дето прилагат насилие, не са прави. И в България е съ-

щото: Ония, които прилагат добри методи, прави са, а другите, които не прилагат добри методи — не са прави. Тъй седи принципът. Утре може да се народят и анархисти! Някои ще кажат: Той говори против държавата. Не, вие сами говорите против държавата. С вашите криви методи вие сами ще станете причина да се народят тия анархисти. Знаете ли, ако в България настъпи неурожай, какво ще стане? — Ще дойде глад. Знаете ли, какви разбойници ще се появят? Този глад ще направи всички хора разбойници. А какво е гладът, знаете ли? Какви ужасни инстинкти за отмъщение се събуждат у човека!

И тъй, с новия живот, за който говорим, ние искаме да спасим света от една катастрофа. Един американец предсказва, че в Европа ще избухнат 70 вулкани, и по-голяма част от Европа — Югославия, Австрия, Унгария към Буда-Пеща, ще потънат. Това цитирам само за куриоз, тъй казва американецът. А пък аз казвам, в света иде една катастрофа, поради безумието на съвременните хора, една социална катастрофа иде, която ще произведе сътресение в мозъците на хората и те ще полудяват. Болка изпълва сърцето ми, когато виждам хиляди жени и моми, които продават честта си за хляб! Те са наши сестри. Е, духовенството казва, че аз развърщвам хората. Ами тези хора, аз ли ги развратих? Аз идвам да им покажа правия път, да им покажа начин да се спасят. Те са ваши синове и дъщери. Туй не са хиляди и десет хиляди души, туй е едно грамадно число момичета и момчета, които не вървят в правия път. И сега старите, вместо да им покажат правия път, постоянно реагират и спират колата. Но тия кола ще се счупят! — Тогава, какво да правим с младите? — На тях трябва да препоръчате Божествена Любов, да им покажете как да любят. Добър пример им покажете! Какво по-хубаво има от тази

любов? Знаете ли какво ме застава да остана в България? То е тая любов. Ако няхах тая любов, аз никога не бих седял в България.

Преди години градоначалникът в София ме вика и ми казва: Научавам се, че обичаш да попишваш, да постискаш ръцете на младите жени. Приятно ли е това? Че какво има от това, ако стисна ръката на едного? Ако ти влезеш в една чиста вода и си нечист, това ще те оскверни ли? Но ако ти влезеш в един нечист поток, ще се изцапаш. Ако съм чист, никакво престъпление не върша. Аз бих желал да дойде един, когото аз съм опетнил или опорочил. Готов съм 10 пъти да ме разпънат заради него. Мъж или жена, ако някому съм направил най-малкото зло, ако кажат, че аз съм опорочил или ума, или сърцето или волята им, аз съм готов да пожертвувам всичко. А във вестниците пишат туй било, онуй било. Но мене вестниците не ме смушават. Мене не ме смушават вестниците, защото за нас има други вестници. Христос казва: „Радвайте се и веселете се, когато заради Господа кажат някаква лъжа за вас“. — Защо да се радваме? — Защото има друго едно обществено мнение в света; то е общественото мнение на съзнателната любов, на всички добри хора, които живеят на земята. Аз наричам тия хора светии, а източните народи ги наричат адепти, наричат ги още учители, ангел-хранители. Аз ги наричам, Големите Бели Братя на човештвото. Аз бих желал да имам тяхното добро мнение. И аз ги познавам, познавам ги като хора, и сега църквите трябва да знаят, че те им дължат. Те ще кажат, че на Христа дължат, че Христос е глава на църквата. Христос е глава на Бялото Братство. Ще кажете: Христос е горе на небето. Христос не е на небето. Ние виждаме работите другояче. В заблуждение не ходим. Христос какво е казал? — не на мене, на много други. Един среща Христа и Го пита:

Учителю, какво казваш? Ето какво казъл Христос: Моите служители в църквата, които ми палят толкова свещи, които ми изгарят толкова тамян, които ми четат толкова молитви, не вършат моята воля, не са приложили моя закон, не са хора на Бога. И прибавя: Аз трябва да дойда втори път на земята, да коригирам. И сега иде Той да коригира, но няма вече да Го разпъвате! Защо няма да Го разпъвате? — Защото държавните мъже са напреднали и са се заели да извършат това, което духовенството трябваше да извърши. Държавните мъже в Англия, в Америка, в Германия и в България са напреднали повече от духовните хора, по-добре схващат нещата.

Сега аз се обръщам към вас. Топло е днес, нали? Какво нещо е топлината? Туй изпотяване, което имаме, то е хубаво, отварят се нашите пори, всички нечистотии трябва да излезат, дишането става по-добре. Вие страдате. Но какво нещо са страданията? Те са признак, който показва, че вие сте се отклонили от правия път. Като премахнем препятствията, страданията ще изчезнат. Новият живот трябва съвършено да скъса връзките със стария. За някои трябва съвършено да се скъсат. Аз обуславям този закон тъй: Когато майката е заченала детето си и то скъса връзките на първия месец още, опасно е, смърт има; ако скъса връзките на втория месец, опасно е, смърт има; ако скъса връзките си на третия, четвъртия, петия, седмия месец, опасно е; но ако туй дете е стояло 9 месеца, непременно трябва да му се отреже пъпа. Аз със своя нож искам да прекъсна тази нишка. Това не е ли право? Ако не скъсам нишката, и за майката и за детето е лошо. Ако кажа жените да помятат, то е друг въпрос.

Следователно, ние разумно искаме да скъсаме тази стара нишка. И сега казват: Христос тъй проповядва, иначе проповядва. Какво проповядва? И тогава не Му вярваха и сега не Му вярват. Тогава

Той казваше: „Иде час, когато истинските поклонници ще се кланят в Дух и Истина, а няма да се кланят нито в Иерусалим, нито в Самария“. Туй аз го тълкувам: Иерусалим, това са всичките съвременни религии, Самария, това е светът на науките и изкуствата, а само в Дух и Истина ще се молят навсякъде. Всеки човек да бъде свободен, да се покланя на Бога тъй, както намира за добре, и неговото поклонение да бъде благословение за другите хора. Не казвам, че трябва да излезете от църквите и да се разрушат те, а казвам: На онези, които са в деветия месец, непременно трябва да се отреже пъпа. За другите пък, които са на 2, 3, 4, 5, 7, 8 месеца, т. е. които още не са се родили — да си стоят в църквата. Всичко трябва да бъде разумно. Аз не съм и против училищата.

Новият живот, това са ред принципи и методи. Той е като една лаборатория, в която има научни методи, и всяко нещо иде на своето време. Вие орете — на време орете, жънете — на време жънете, сеете — на време сеете. Но мислете, че на всяко време може да възпитавате. И за възпитанието има специално време; за прилагането на новите методи, също има специално време. Не се ли използва туй време, никакви резултати няма да се добият. За тези нови методи ще се издадат нови книги. Нали има учение на Кнайпа за водолечението, а други лекари имат свои методи. Някои лекари и те се оплакват, възмущават се от едно, от друго. Не, и съвременната медицина трябва да прогресира, трябва да се приложат новите методи и в нея. Едно лекарство, един метод не трябва да дава само 10% резултат, а най-малко 90%. А сега вие казвате: Вярвайте в Бога.

Какво се подразбира под думите „вярвайте в Бога“? Аз казвам: Само високо интелигентният човек може да вярва. Това е обосновано на математически закони. Само интелигентният човек може да

разбере причините, защо е създаден светът. Само на такъв човек можеш да кажеш защо е създаден светът. А ние казваме: Защо е вярата? Вярата е само за умните хора, а понеже ние сме оставили вярата само за глупавите хора, затова нямаме резултати. На младите хора казват: Не ви трябва вяра. Вярата е един принцип, необходим за човешкия интелект. Тя трябва да бъде подкрепа в света, и с нея младежът ще победи всички мъчнотии и препятствия, които ще срещне във физическия, умствения и духовния живот. Ако има силна, непоколебима вяра, със своята мисъл всичко ще може да постигне, да победи.

И тъй, новият живот сега хлопа при вас. Той иде отвънка, както слънчевите лъчи. Ако във вашето съзнание, за една година само, а не за цял живот, вложите в ума си мисълта, че всички хора по естество са добри, че вие по естество сте добри, че майка ви е добра, баща ви и пр., не че сте родени добри, но че по естество сте добри, тогава ще се измени и вашето схващане за живота. Може материалът, от който сте създадени, да не е добър, то е друг въпрос, но онези сили, които функционират, които имате във вас, са добри, копнежите са добри. Кой от вас не иска да бъде разумен, учен, почтен? Всички искате да бъдате такива. Следователно, ние трябва да влезем в общение с разумния свят и то по разумен начин: социалистите по един начин, религиозните — по друг, търговците — по трети начин. В края на краищата, когато съзнанието на всички хора се развие, всички ще имат едни и същи методи. Какви ще бъдат тези методи? Те ще бъдат закона на самопожертвуването. Никой няма да иска да експлоатира своя брат или сестра. Като дойде брат му вкъщи, ще му даде първо място, като дойде майка му, ще ѝ даде първо място, като дойде баща му, ще му даде първо място, като дойде приятелят му, ще му

даде първо място. Това с да покажем всичката своя любов, еднакво безпристрастно. Това е то новият живот. Вие ще кажете: Това нещо приложимо ли е? — Приложимо е, но трябва да знае човек как. Онзи цигулар, който знае, как да свири, ще може да свири, но ако не знае, не ще може. Онзи, който знае, как да държи четката си, ще може да рисува, но ако не знае, как да си служи с нея, не ще може да рисува. И аз ви казвам, че единственият Господ, който остава, то е Любовта, която иде сега в света. Една велика сила иде в света, и вие несъзнателно ще се измените. И тази Любов ще дойде, и ще смъкне всичко от вас, и вие ще се измените. Един ден вие ще се събудите и ще разберете, че умът ви се е изменил. Някой път човека също го изменят. Ако е много упорит, набият го и упоритостта му изчезва. Имаш неверие, но дойде някоя велика сила и го измени. Единственото нещо е да възприемем Любовта. Само Божествената Любов е, която ще ни спаси. В тази Любов ще се облечем, тя ще ни даде простор и свобода.

А вие казвате, че единственото нещо, което може да ни спаси, е: „Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще бъдеш спасен ти и дома ти“. Не, трябва да възприемем всички Любовта, която може да ни спаси. Само Божествената Любов може да ни спаси. Ако духовенството, т. е. владиците и свещениците, започнат да проповядват тази Любов, аз съм първият, който ще ги поздравя. Всеки духовник да ходи от дом в дом в България да проповядва не що е „дъновизъм“, какво може да донесе „дъновизмът“ и какви методи да употребят против нас, а какво може да донесе слънчевата енергия, светлината и топлината, какво може да донесе любовта, как да възпитават майките и бащите. Нали имаме любов, ще кажете? Нека свещениците викат народа и го питат: Искате ли да стои Дънов в България, или не? Ако

народът гласува, че не иска, аз съм готов да напусна България, нищо повече. Тогава ще кажа на всички мои ученици: Върнете се в православната църква. Но, докато народът не се произнесе, аз ще стоя тук. Какво говори духовенството за мене, туй не е меродавно, а каквото говори българският народ. Тоя народ създаде свещениците, а не свещениците създадоха българския народ. Следователно, българският народ каквото говори, то е важно.

Тогава аз бих желал с тия свещеници да направим един опит: да тръгнем от село на село, аз само ще лекувам, няма да говоря, а те нека да проповядват и да видим, какви ще бъдат резултатите. Аз ще оставя българинът пак да си е българин, няма да го изменя.

Аз искам да събудя тази Божествена вяра у българите. Те религия имат, но вяра нямат, изгубили са я. Българинът е практичен. Той казва така: Този човек защо работи, за пари или без пари? Ако работи за пари, тази работа лесно се разрешава, но ако работи без пари, тук има нещо. Щом работи без пари, той започва да изучава. Българинът е практичен. Туй е практическа философия в живота.

Ние не искаме никакви спорове, но на опит можем да приложим това учение. Аз не съм се изказал по всички въпроси. Това не са твърдения, а приложение на ред принципи и закони. Аз съм опитал туй учение и има резултати. Нека опитат тези закони и принципи и после ще видят. Ако не дадат добри резултати, нека ги оставят. Ако учението е фалшиво, то утре ще умре, но ако то е учение на живата природа, на живия Господ на Любовта, на Божествения закон, няма да умре. Това учение е твърдо като диамант, а не като желязото и гранита. Ние носим в нашето учение една диамантена воля, а не желязна, не гранитна. Това е здраво учение. Диамантът надминава всички тела по твърдост. Аз наричам туй

учение диамантено — учение на Божествената Любов, да съзнаваш в дадения момент, че имаш един противник, да го обичаш, а не да искаш да го унищожиш. Ние трябва да бъдем толкова благородни, както във времето на пруско-френската война, един французин минава и вижда един германец паднал в един трап. Французинът взима пушката му, подава я и му казва: Отдалечи се на 200—300 м., аз ще те чакам, иначе, трябва да те застрелям. В един французин има такова съзнание, че казва на неприятеля си: Иди на страна. А ние, религиозните хора, които все за Бога говорим, за Божествената Любов, сме готови, да си извадим очите един на друг. Какви са тия религиозни хора? — Евангелисти, православни! Много хубаво, но де ви е любовта? Любов, любов се иска! Изисква се тази любов да не бъде само в църквата, а да прониква във всички домове, в майките и бащите, и да почувствувате всички тази топла струя.

Казвате: Елате в църквата. В коя църква? Църквата, това сме ние, живите хора, нашите умове и сърца. Можеш ли да ме приемеш в твое то сърце — в твоя дом — аз ще дойда, но в твоята каменна църква не мога да дойда. Това казвам само за разумните от вас, които разбират. Тъй трябва да разбираме закона — трябва да се даде свобода на младото поколение, да му се каже, че само един Господ остава в света, Той е Господ на Любовта, за млади и за стари, и за учени и прости, за всички. Тази Любов омиротворява всичко в света, тя почва да действува. В нея всички хора стават, оживяват и възкръсват. И сега иде ден на възкресение. За кои? Аз поздравявам младото поколение, те ще възкръснат. Аз на младото поколение ще дам всичкото свое съдействие, с тях съм едно. Аз съм с младото поколение, момичета и момчета, които имат стремеж към Бога, които имат любов. И със старите, които

има същият стремеж и същата любов, и с тях съм, но с онези, които нямат тази любов — скъсвам. Аз поздравявам младите ученици, всички ги поздравявам, с този Господ на Любовта. Идете и воювайте с оръжието на Любовта! Няма по-голяма сила от нея! Победата ще бъде ваша: победата, която ще даде светлина, чистота, свобода, мир, и в бъдеще ще дойде едно ново поколение, нови типове и домовете ни ще бъдат отворени за всеки брат или сестра. Няма да има: Колко да се плати? — По 150 лева за едно спане. Е, сега колко българи могат да дадат 150 лв.? Всичките домове трябва да бъдат отворени за бедните, т. е. не казвам само за бедните, но за онези, които имат съзнание в себе си, да помагат на тия наши братя и сестри. Аз съм имал случай да идват при мене млади момичета, да плачат и казват: Какво да правим, погиваме! Отговарям им: Идете в църквата, свещеници има там. — Но те не помагат. За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ние трябва да очистим това безчестие на България. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знания и начин за работа — не калугери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници да служат на Бога, във всички области на науката да бъдат посветени, и в екскурзии ще участвуват, а не да казвате, че съм се оградил с тия хора. Нека дойдат всички!

Ние и тук, в Търново, правим сега опит. Казват: Молите се. И туй считат чудно! Елате да видете! Ние правим най-малките микроскопически опити. Засягаме опити от физически характер, от умствен характер и от духовен характер и ги превръщаме. Туй е една сложна задача. Ние знаем законите. Вие нахвърляте лоши мисли върху нас, но ние сме оградени с диамантена стена! В тези вълни, които

ние произвеждаме, нищо не може да проникне. Една невидима стена имаме, която спира злото. Онези вълни, които ние произвеждаме, са толкова силни, че всичко могат да пометат.

Ние искаме да дадем потик на ония паднали души, които са в отчаяние, които страдат и са готови да умрат, искаме да им кажем: Братко, не бой се, има един Господ в света, ние сме готови да дойдем на помощ, идем, дръжте крепостта, победата ще бъде ваша. Ние искаме на страдащите да помогнем, а след това на онези, които не страдат. На тях трябва ние. Това сме ние.

Можете да кажете, че ние сме богомили. Ние сме служители на Бялото Братство, искаме да изпълним Христовия закон, който Той положи преди 2000 г. И сега Той иде пак в света. Как ще Го посрещнем? Аз искам всички наши братя, свещеници, всички да се облечете в любовта. Махнете това предубеждение, приемоте Христа! Аз бих желал този Христос, на когото вие служите, да Го приемоте, да ви се усмихне и да бъде доволен от вас. Аз съм ясен. Казвам: Ако Христос сега дойде в България, ще бъде ли доволен от българите, ще бъде ли доволен от синодалните старци, от църквата? Ще бъде ли Той доволен от тях, които решили, че господин Дънов се самоотлъчил от православната църква? Че и те самите не са още православни, те са схизматици, а мене ще отлъчват! Католическата църква може да ме отлъчи, не православната църква. Ами ако аз съм една нишка, която носи това Божествено учение и ако вие скъсате тая нишка, какво ще спечелите? Вие

ще изгубите вашия идеал, както го изгубиха преди 2000 години и евреите, които отхвърлиха учението на Христа. Днес те изправят вече своята погрешка, и няма да остане народ на земята, който да не се преклони пред тази истина и да не я приложи. Сега и вие, българите, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добре ще бъде за вас.

*

Беседа от Учителя, държана на 19 август, 1922 г.
в читалище „Надежда“, в гр. Търново.